

ALBINA

Revista săptăminală
a asezămintelor culturale

Anul 57 Seria II-a Nr. 366

8 pagini 15 bani

Miercuri 29 decembrie 1954

Revista «ALBINA» urează cititorilor, corespondenților și colaboratorilor săi un an nou fericit, plin de succese în lupta pentru sporirea belșugului, pentru construirea socialismului în patria noastră, pentru pace în lume.

O nouă măsură pentru asigurarea ridicării continue a nivelului de trai al populației muncitoare

În seara zilei de duminică 26 decembrie, mii și mii de țărani muncitori adunați la cămine, pentru a asculta la radio, au luat cunoștință cu mândrie și mulțumire de Hotărârea partidului și guvernului cu privire la desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații.

Arătându-și într-o scrisoare bucuria produsă de această veste, țăranul muncitor Ilie Bălăceanu din comuna Brănești, regiunea București scrie: „Și nouă țăranilor muncitori ne pare bine, că muncitorii de la orașe — așa cum am citit în Hotărârea despre desființarea cartelelor, — pot să-și cumpere, de acum înainte fără cartelă, mărfurile de care au trebuință. Foloasele creșterii producției în fabrici le simțim și noi pentru că primim mărfuri mai multe la cooperativă“.

Trecerea la comerțul desfășurat al produselor industriale și alimentare este un eveniment de mare însemnătate pe calea ridicării continue a nivelului de trai al populației muncitoare de la orașe și sate. Este cunoscut faptul că plenary C.C. al P.M.R. din august 1953 a pus ca sarcină, ca pe baza înfăptuirilor în dezvoltarea industriei din țara noastră, să se ridice și să se dezvolte neconținut producția agricolă, să se sporească simțitor producția de bunuri de larg consum și, în cursul anului 1954, să se treacă de la comerțul pe cartele, la comerțul desfășurat. Și iată că cele prevăzute de partid în această privință s-au înfăptuit.

La chemarea partidului, oamenii muncii din agricultură au reușit ca în acest an să sporească suprafața însămânțată și să obțină o recoltă mai mare decât în 1953, îndeosebi la porumb. În acest an în țara noastră s-au obținut peste 9 milioane tone cereale și alte boabe. Sporul de recoltă din anii 1953 și 1954, precum și sistemul contractărilor de animale și alte măsuri de cointeresare a producătorilor agricoli, luate de partid și guvern, au ajutat mult creșterea animalelor, în special a porcinelor. În țară a sporit producția-marfă de carne și grăsimi. În sprijinul dezvoltării neconținute a producției agricole au venit și alte măsuri luate de statul nostru, care în anul 1954 a dat fonduri însemnate sub formă de investiții și credite pentru sectorul agricol de stat, gospodării colective și întovărășiri agricole și a luat măsuri de stimulare a producției gospodăriilor individuale ale țăranilor muncitori.

Odată cu sporirea producției agricole, în 1954 s-au obținut progrese și în industria bunurilor de larg consum. Aceasta a produs mărfuri mai multe, de bună calitate și de diferite trebuințe. Comerțul de stat și cooperatist și-a lărgit activitatea, înviorând schimbul între oraș și sat și prin aceasta ajutând la îmbunătățirea aprovizionării populației și măririi rezervelor fondului pieții. Pe piața orașelor au fost vindute de către producătorii agricoli cantități mai mari de carne, lapte, ouă, zarzavaturi, ceea ce a ajutat la îmbunătățirea aprovizionării populației.

Avantajele prevăzute de Hotărâre, de care se bucură și țăranimea muncitoare, sînt grăitoare. În afară de îmbunătățirea aprovizionării cu produse industriale, s-au ieftinit multe mărfuri, între care unelte și mașinile agricole, piesele de schimb pentru pluguri și unelte agricole, cuiele și lanțurile comerciale — cu 16,7 la sută, căruțele țărănești cu 30 la sută, stupii sistematici și fagurii artificiali cu 10 la sută. Pentru a acoperi diferențele între prețurile unice de stat și cele de cartelă, statul plătește o compensație bănească salariaților și membrilor lor de familie și pensionarilor. Bursele elevilor și studenților au fost mărite.

Desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații a fost cu puțință datorită străduințelor neincetate făcute de clasa muncitoare, țăranimea muncitoare și intelectualitatea legată de popor. Trecerea la comerțul desfășurat al produselor industriale și alimentare va duce la creșterea volumului de produse de larg consum, la lărgirea schimbului de mărfuri între oraș și sat. Acest eveniment de mare însemnătate în dezvoltarea economică a țării noastre crează posibilitatea unor treptate reduceri de prețuri în viitor.

Partidul și guvernul țării cheamă oamenii muncii de la orașe și sate ca, în vederea dezvoltării economiei naționale și a satisfacerii tot mai largi a nevoilor de consum ale populației, să-și sporească străduințele lor. Agricultură țării noastre va trebui să ajungă ca în anul 1955 să producă 10 milioane tone de grâu și porumb, să mărească producția de furaje, suculente și prin aceasta să asigure sporirea numărului de animale și a producției animale. Pentru aceasta se cere ca fiecare om al muncii din agricol-

(Continuare în pagina 2-a)

P R A Z N I C

de MIHAI BENIUC

Ca helgea-i țara sub zăpadă,
Mai cade încă? Las' să cadă!
Sînt puse bcabele-n ogoare,
Și sînt bucate în hambare.

Pe masă este pine dalbă,
În cană-i vin și-i sârbătoare.
Și ai o fată ca o nalbă,
De n-are seamăn pe sub soare.

Feciorul și s-a-ntors acasă,
A învățat la Leningrad —

Un loc stă numai gol la masă,
Nu vine cel întîrziat...

— Ce ger o fi acum prin Tatra,
Gîndești în sinea ta și taci...
Învîlvorată arde vatra,
Nevasta intră cu colaci.

Inchini, cu ochii tăi de tală
Privind copiii amîndoi,
Și spuși cu vorba-nduioșată:
Să nu mai fie-n veci război!

T O V A R Ă Ș U L I O N

de DUMITRU CORBEA

Nu mai sînt boierii la putere,
Nici rege, de import, pe tron.
S-a luminat tovarășul Ion,
Țăran trudit fără avere.

Nu mai trec pe ulițe jandarii, —
Preceptori, primari și portărei,
Care mai de care mai mișei,
Să-i aștepte cei săraci cu parii.

Omul nu-și mai vinde de cu iarnă
Zilele de vară, pe măiaș,
Sărăcia nu se ține scai
Cînt tractorul ară în poiană...

Vrăjile și babele cu leacuri,
Ce-au domnit în sate pînă ieri,
Mai bocesc încă după boieri,
După negre și-ngropate veacuri...

Rezimat pe prispă după casă,
Putrezește plugul cel de lemn...

Parc-aud în urma lui îndemn
De țăran cu vorba minoasă...

Alte glasuri se aud prin sale
De țăran cinstiți și muncitori.
Iar Ion e prins ca de sudori
Cînd îi spune unul: — Deputate...

— Pornim la treabă, oameni bunil
Aceasta i-a fost cuvîntarea,
Dar glasul lui era ca marea
Trezită parcă de adînci furtuni...

Lanurile-n pîrg, cu spice grele,
String căldura soarelui în bob;
Din cîntarea ciocîrliei sorb
Ca din roua nopților cu stele.

Nu mai sînt boierii la putere,
Nici rege, de import, pe tron.
S-a luminat tovarășul Ion,
Țăran trudit fără avere.

Vom apăra neconținut pacea și patria noastră liberă — Republica Populară Română

Dumitru Mihalache

Director General adjunct în
Ministerul Culturii

Anul acesta, la 30 decembrie, se împlinesc 7 ani de la proclamarea Republicii Populare Române. În această zi istorică, acum 7 ani, sub conducerea Partidului Comunist Român, clasa muncitoare, în alianță cu țărănimea muncitoare, a zdrobit monarhia, unul din stâlpii fostului regim de cruntă și apăsătoare exploatare — burghezo-moșieresc. În palatul din Piața Republicii, unde odinioară s-au lăfăit în desfrâu și lene regi, fabricanți și miniștri burghezi, moșieri și bancheri, azi pășesc muncitori, cărturari și țărani muncitori în strale de sărbătoare, să privească cu admirație bogăția și frumusețea artei celor mai vestiți meștri, din trecut și din zilele noastre, români și străini. Fiecare țaran muncitor din țara noastră se bucură pentru faptul că atît uzinele metalurgice din Reșița cît și cele de tractoare din Orașul Stalin, filatura de bumbac din Botoșani, minele, pădurile și multe alte bogății, azi sînt bunuri ale poporului muncitor, pentru că în Republica Populară Română pămîntul este al celor ce-l muncesc. Aceasta este o mărturie a faptului că oamenii muncii sînt cu adevărat stăpîni în Republica Populară Română. Poporul nostru liber este stăpîn pe bogățiile patriei, pe munca sa constructivă și pașnică.

La sfîrșitul anului 1954, în ajunul celei de-a 7-a aniversări a proclamării Republicii Populare Române și a sărbătorii Anului Nou, o nouă veste bună s-a răspîndit în orașele și satele țării: Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român și Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Române au hotărît desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații, așa cum s-a statornicit în plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din august 1953. Conform noii Hotărîri s-au redus totodată prețurile la o seamă de produse, dintre care multe folosite îndeosebi de țărani. Astfel, pe lîngă ieftinirea unor categorii de îmbrăcăminte și încălțăminte, a săpunului, medicamentelor, produselor de uz casnic, s-au ieftinit gazul pentru lînpă (petrolul lampant), uneltele și mașinile agricole, căruțele, stupii sistematici și altele. Hotărîrea ne cere tuturor să muncim cu sîrg în noul an, pentru ca bunăstarea în țară să crească neconținut, pentru ca să întărim patria și viața noastră să fie din ce în ce mai îmbelșugată.

Și acum cînd de-abia s-au vindecat rănile războiului din sufletul nostru și de pe platurile patriei noastre, din apus se ridică din nou norii negri ai războiului. Imperialiștii americani și englezi, negustorii de tunuri și tancuri — vor să pună din nou mașina de război în mina militaristilor germani. Cercurile războinice ale imperialiștilor americani și englezi vorbind de pace și apărare caută să înșele popoarele din apusul Europei. Și în dosul acestor mașinațiuni creiază cercuri militare și divizii motorizate conduse de hitleriștii din războiul de ieri.

După cum se știe imperialiștii americani, englezi și francezi pun la cale înarmarea Germaniei apusene. Armele lui Hitler strînse cu grijă de Churchill sînt făcute cadou lui Adenauer, moștenitorul politicii războinice a lui Hitler.

După ordinele imperialiștilor americani și a complicilor lor englezi, cercurile guvernante ale Franței vor să impună francezilor să îngăduie înarmarea militaristilor germani. Aceasta se cheamă ratificarea acordului de la Paris. Iar ratificarea, adică votarea de către deputații Adunării Naționale Franceze a acestui acord înseamnă înarmarea Germaniei apusene. Or înarmarea militaristilor germani înseamnă primejdia unui nou război.

Iubitor de pace și dornic să folosească toate posibilitățile sale pentru înflorirea patriei și creșterea bunăstării, poporul nostru este totodată hotărît să nu se lase surprins de nicio încercare a dușmanilor păcii, să nu îngăduie nici cea mai mică știrbire a marilor sale înfăptuiri. Faptul că patria noastră face parte din uriașul lagăr al democrației și socialismului — de 900 milioane oameni — în frunte cu puternica Uniune Sovietică, alături de care se află marea Republică Populară Chineză și celelalte țări democrat-populare, este pentru poporul nostru un izvor de tărie și nețărmurită încredere în anii ce vin.

Iată ce spune Petre S. Manolescu din comuna Nana, raionul Oltenița, regiunea București, unul din sutele de mii de cetățeni care și-au manifestat în aceste zile dragostea de patrie, devotamentul față de partid și guvern, hotărîrea de a lupta pentru cauza sfîntă a apărării păcii:

„Am aflat că pacea este primejduită de unelțirile afitătorilor la război. Cum să stai cu brațele încrucișate? Doar este vorba de apărarea ogorului nostru, a patriei în care trăim o viață nouă. Eu pot să fac ceva pentru acest scop sfînt? Pot — mi-am zis. — Intii, să-mi achit cotele către stat, căci statul are nevoie de grîne pentru hrana muncitorilor, pentru frații noștri care sînt ostași și pentru a face rezerve la caz de nevoie. Iar, dacă dușmanul ar cuteza să încalce pămîntul, imi voi face și atunci datoria: el își va blestema ceasul cînd i-a venit acest gînd“.

Așa gîndesc toți cei ce muncesc despre patria noastră și despre dușmanii poporului nostru. Strîns unit — în vorbe și fapte — în jurul partidului și guvernului nostru, tot poporul muncitor luptă și muncește pentru întărirea puterii de apărare a patriei, pentru sporirea belșugului la orașe și sate, pentru apărarea libertății și independenței noastre.

Alături de popoarele europene care au participat la Conferința de la Moscova, în frunte cu marea și invincibila Uniune Sovietică, avînd alături imensa și puternica Chină democrată și toate popoarele iubitoare de pace, toți uniți frățeste ne vom apăra pacea și libertatea.

O nouă măsură pentru asigurarea rîd'cării continue a nivelului de trai al populației muncitoare

(Urmare din pagina 1-a)

tură, fiecare țaran muncitor să muncească cu mai multă însuflețire, să învețe cum să-și lucreze în chip științific pămîntul, să obțină o producție mai mare de grîu, secară, porumb, sfeclă de zahăr, plante oleaginoase, legume, cartofi, să crească vite de rasă, de la care să obțină cit mai multe produse.

Hotărîrea luată de partid și guvern este în folosul populației muncitoare de la sate și orașe, slujește întăririi economiei naționale a țării. Dar pentru a se obține grabnic rezultate cit mai bune, se impune ca fiecare din noi să-și întărim prevederile prin munca noastră de zi cu zi.

Încă acum, în perioada de iarnă, se pot face multe pentru a mări producția agricolă și a spori numărul de animale și producția obținută de la ele. Ascultînd conferințe ale inginerilor și agronomilor, studiînd articole de ziare, broșuri și cărți de propagandă agricolă, orice țaran muncitor își însușește regulile agrotehnice, învață cum să smulgă pămîntului său recolte mari. Acum este vremea cînd se transportă îngrășămintele naturale pe ogor, cînd se repară uneltele agricole, se pregătește sămînța pentru culturile de primăvară. Toate aceste lucrări trebuie făcute cit mai bine.

Statul nostru democrat-popular, clasa muncitoare, ajută și sprîjină

neîncetat țărănimea muncitoare. Fiecare țaran muncitor are astăzi puțința să-și cumpere prin cooperativa din sat sau prin comerțul socialist mărfuri din ce în ce mai multe, felurite și de bună calitate. Trecerea la comerțul fără cartele va îmbunătăți și mai mult aprovizionarea țaranilor muncitori cu mărfuri industriale.

Țăranii muncitori au datorita ca la rîndul lor să răspundă cu tot alita dragoste și însuflețire ajutorului ce li se dă. Pentru aceea se cere ca fiecare țaran muncitor să-și predea la timp toate cotele și îndatoririle cuvenite statului, să valorifice prin cooperativă mai multe produse sau să le vîndă direct pe piață. Lărgind schimbul dintre oraș și sat, cimentăm alianța dintre muncitori și țărani muncitori, întărim economia națională a țării, spre binele fiecărei familii de om harnic, spre binele patriei noastre dragi.

Țărani muncitori! Să muncim în viitor mai bine și fără preget, așa cum ne îndeamnă partidul și guvernul, pentru ca bunăstarea să crească neconținut în toată țara. Muncind cu însuflețire ajutăm la îndeplinirea cu succes a primului nostru plan cincinal. Printr-o muncă neobosită pe ogoare și în creșterea animalelor, sprîjinim întărirea și înflorirea patriei. Astfel ne facem datoria de buni cetățeni ai Republicii Populare Române și slujim cu adevărat cauza apărării păcii în lume.

Spartachiada de iarnă a satelor

În satele regiunii Baia Mare, pregătirile în vederea Spartachiadei de iarnă a satelor sînt în toi. Pista de schi de pe muntele Rotunda este străbătută în plină viteză de tinerii țărani muncitori din comuna Băiuț, raionul Tg. Lăpuș, care sînt învățați să schieze de instructorul sportiv Alexandru Bacalar. În jurul cabanei Puzdra se antrenează în vremea de răgaz tinerii din Baia Borșa, raionul Vișeu, sub îndrumarea instructorului Constantin Pera. Și dealurile din jurul comunei Căvnic, raionul Sompuța, sînt de acum ocoperate de un coșor gros de nea. Instructorul Dumitru Lazăr, absolvent al unei școli de instructori sportivi, învață tineretul din comună să meargă pe schi. Pe panza Dealului Negru tinerii din comuna Geregău se avîntă veselii pe coasta înzăpezită, lunecînd pe schiuri construite de ei. În comună funcționează și o secție de saniuțe care activează sub conducerea instructorului sportiv Vasile Treitu.

În cadrul Spartachiadei de vară a satelor, sportivii colectivului „Recolta“, Măureni, din raionul Reșița, au obținut succese deosebite. După cîștigarea locului întii în concursurile raionale și a locului doi în cele regionale, tinerii din Măureni s-au calificat în finala pe țară. Aici ei au fost din nou printre frunțași, luînd premiul al treilea.

În viața de toate zilele tinerii sportivi sînt frunțași și în muncă. Astfel, tractoristul Traian Gruber, un foarte bun jucător de fotbal și-a depășit cu 45 la sută normele în campania arăturilor de toamnă, iar Francisc Antal cu 54 la sută. Combinierul Ion Mihăilescu, alt sportiv frunțaș, și-a depășit și el normele cu 23 la sută.

Sportivii din Măureni care s-au pregătit cu seriozitate, sînt pregătiți pentru Spartachiada de iarnă. Schiorii Otto Roth, Ion Mihăilescu, Nicolae Purice, Gertrude Sckerter și alții, doresc ca și în iarnă aceasta colectivul lor să fie frunțaș în întreceri.

Concursul echipelor artistice de amatori

VIE ACTIVITATE LA GLIGANU

— Avem lumină, căldură, toate cele trebuitoare pentru iarnă. Trebuie să dăm bătaie că se apropie concursul echipelor de teatru și al brigăzilor artistice de agitație — spunea mai zilele trecute, N. Tănăsescu, inimosul președinte al sfa. tului popular din comuna Gliganu. Echipa de teatru pregătește între altele piesele: „Mărăcinele“, „Zestrea Ilenuței“, „Comoara lui Lazăr de la Rusca“, „Armata păcii“ etc.

Activitate bogată are și biblioteca. 170—200 cetățeni au citit în ultima vreme, în fiecare lună, 350—500 de cărți. Și aceasta nu este de mirare, deoarece în Gliganu sînt 11 cercuri de citit. Aici s-au ținut consfătuiri cu cititorii dezlătîndu-se cu aprindere problemele cuprinse în cărți ca: „Secerișul“, „Pămînt destelenit“, „Mitrea Cocor“, care-i interesează îndeaproape pe țărani muncitori din comună.

Pășim în noul an cu noi victorii

Cifre și fapte

Plecind de pe plăiurile scumpei noastre patrii libere, anul 1954 lasă în urma sa minunate înfăptuiri. Despre aceste înfăptuiri, despre munca pașnică, despre roadele obținute și bucuria de a întâmpina noul an mai înstăriți, mai hotărâți și mai încrezători în puterile lor, în forța patriei, ne scriu oamenii muncii de pe ogoare.

Iată pe scurt câteva cifre și fapte grăitoare.

• După sfatul tehnicianului agronom de la raion, țărani muncitori din Vișoara, regiunea Cluj, au desțelenit anul acesta aproape 200 hectare, pe care le vor însămînța în primăvară cu lucernă și trifoi.

• Țăranul muncitor Voicu N. Nicolae din comuna Ghimpați, raionul Răcari, a scos anul acesta o recoltă de 7.200 kg. porumb și tutele la hectar. Mulți țărani muncitori din comună și chiar din satele vecine s-au minunat de această recoltă. Voicu Nicolae le-a explicat pe larg metodele agrotehnice ce le-a aplicat. A lucrat cu hărnicie și tragere de inimă.

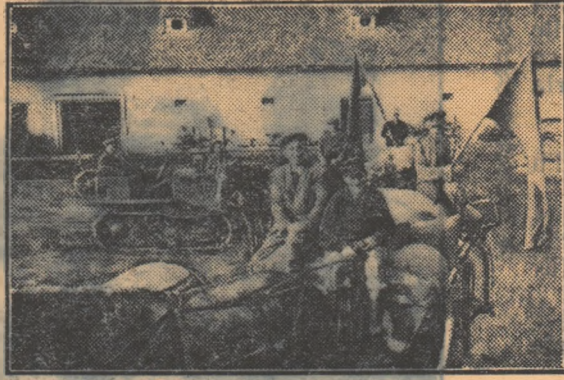
• Colectiviștii din comuna Țibucani, regiunea Bacău, au construit în cursul acestui an un saivan pentru 500 oi, un grajd pentru 40 vite, o remiză pentru unelte, un atelier de tâmplărie și unul de fierărie. De asemeni, au mai construit și un club. Pentru ridicarea acestor construcții, trebuia să se cheltuiască 600.000 lei. Folosind resursele locale însă, la sfârșitul lucrărilor suma a ajuns de-abia la 170.000 lei. Colectiviștii din Țibucani au economisit deci 430.000 lei.

• Gospodăria agricolă „Filimon Sirbu” din comuna Flămînda, raionul Vinju Mare, a obținut anul acesta însemnate venituri. Membrii ei au valorificat prin cooperativă 30.000 kg. porumb, 4.600 kg. grâu, 2.500 kg. floarea soarelui, 7.000 litri lapte și alte produse. La acestea s-au adăugat și veniturile obținute din livrarea animalelor contractate cu statul. Cu veniturile realizate, colectiviștii și-au cumpărat un autocamion.

• Anul acesta țărani muncitori cu gospodării individuale din regiunea Birlad au însămînțat pentru prima oară, în cuiburi așezate în pătrat, 3.368 hectare cu porumb, 106 hectare cu cartofi, 201 hectare cu floarea soarelui și au plantat legume în 25.000 ghivece nutritive.

Ce credeți că avem de gând să vă povestim vouă, tuturor țărănilor muncitori de pe mîndrele și rodi-toarele plăiuri ale țării noastre dragi? Nu, nu-i vorba de Moș Gerilă... Ci de munca noastră stăruitoare, ca și de casa noastră îndes-tulată cu de toate. Viața ne-a devenit din ce în ce mai fericită, datorită sprijinului pe care ni l-a dat statul nostru democrat popular. Și viața bună ca a noastră sîntem încredințați că are oricine muncеște cu dragoste. Acestea toate vi le spunem cu tărie, căci iată cum am fost noi ajutați ca prin muncă și răbdare să obținem în anul 1954 o viață mai îmbelșugată:

In primul rînd am fost învățați cum să muncim mai bine și cum să ne gospodărim ceea ce avem. Cînd era vorba în ziare și reviste de un sfat agricol, de felul în care unele

Rodul celor patru ani de muncă în întovărășire

Din 1951 eu îmi lucrez pămîntul cu tractoarele și mașinile S.M.T.-ului din comuna noastră. Și an de an am adus în ogradă tot mai multe cereale. Bunăoară, pe la sfârșitul lunii decembrie 1950, eu aveam 28 saci cu grâu, porumb și alte cereale. Era ultimul an cînd am mai lucrat pămîntul cu plugul tras de vite. După un an de muncă în întovărășirea agricolă, Maria, nevasta mea, mi-a zis:

— Ascultă bărbate, iată, se sfîrșește anul. Ce-ar fi dacă am măsura bucatele ce le avem acum să vedem ce pricopseală am avut de pe urma tractoarelor.

Și le-am măsurat. Am găsit în hambar și în pățul 42 saci de grâu, orz, floarea soarelui și porumb. Deci munca făcută cu tractoarele și mașinile statului mi-a adus în primul an un spor de 14 saci de cereale.

In al doilea an am avut un spor de 29 saci, în al treilea an un spor de 34 saci, iar anul acesta mi-a adus un spor de 39 saci de bucate. Acum, am pentru hrana familiei și

pentru valorificare prin cooperativă, 15 saci cu grâu, 12 saci cu floarea soarelui, 8 saci cu mazăre, 12 saci cu orz și 21 saci cu porumb. Așa dar închei anul 1954 cu 68 saci plini de roade.

Cine vine azi la mine acasă are ce vedea. Mi-am ridicat un grajd nou, am doi cai de muncă, vacă bună de lapte, 10 oi și curtea plină cu nutreț pentru vite. Cei 7 copii, nevasta și cu mine avem îmbrăcăminte să purtăm 10 ani de-acum încolo.

De la 75 familii, numărul nostru, al întovărășiților, a crescut la 428 familii și crește an de an. Pentru anul viitor ne-am hotărît să scoatem de pe cele 1.827 hectare lucrate în comun producții de cereale mai mari, pentru ca viața noastră să devină mai frumoasă, mai bună.

Ion Bounegru
țăran muncitor, membru în
întovărășirea agricolă
„Drumul lui Lenin” din com.
Viziru, raionul Insurăței

„Mai multe arături adinci de toamnă” înseamnă recolte mai mari în anul care vine. Aceasta este hotărîrea colectiviștilor din Turnișor, raionul Sibiu. Văzînd că timpul e prielnic, ei dau bătălia să depășească sarcinile de plan.

Ce ne-a adus 1954 și ce ne-am plănuit pentru noul an

colective sau chiar gospodării țărănești au obținut recolte mari, luam cu multă atenție aminte. Aplicînd cele învățate, am reușit ca astă vară să culegem o recoltă bună la grâu — de 1.800 kg. numai de pe 80 ari — cu toate că timpul ne-a cam stînenit.

Dar guvernul și partidul ne-au mai ajutat, pe noi gospodării individuale, să cîștigăm și mai mult prin contractări. Noi am contractat astă vară cu O.R.A.C.A., 2 boi în greutate de 1.210 kg. și i-am predat înainte de termen și de calitate extragrasă, adică de 1.500 kg. Pentru ei am primit aproape 8.000 lei, iar prin comerțul de întîmpinare ne-am cumpărat diferite mărfuri, la prețuri reduse.

De asemeni, am început să contractăm și lapte pentru 100 litri pe lună. Pe luna decembrie am și terminat de predat laptele înainte de vreme, iar la sfârșitul ei o să primim cîte 144 lei și cîte 60 kg. țărițe, la preț de 60 bani kilogramul.

Dar noi, am mai contractat și sfeclă de zahăr și mentă încă de astă iarnă. Numai la mentă de pe 15 ari am primit 2.700 lei.

Toate aceste venituri ne-au adus o viață mai luminoasă în casa noastră, altădată sărăcăcioasă. Cu bani cîștigați ne-am reparat căruța, grajdu și uneltele, ne-am cumpărat alți doi boi, o vacă și o mulțime de lucruri trebuincioase. In grajd avem acum doi boi, doi

Planul întovărășirii

Demostene Botez

Laureat al Premiului de Stat

Stă la o masă comitetul tot,
Și-n mijloc, un tovarăș agronom;
Bătrîni cu plete, răzîmași în coș
Alături de flăcăi, om lîngă om.

Sînt grămădiți obraz lîngă obraz,
Privind al întovărășirii plan
Pe care unul trage c-un plavaz
Proiectul de cultură pe un an:

— Aici, la răsărit, tarlaua mare, —
Pămînt în care tot porumb a fost, —
Să punem grîu, că merge-n pră-
șitoare,
Și-i ține și pădurea adăpost.

O să pornească de la „Fagul
strîmb”

Și pînă colo unde e fîntîna;
Pe urmă, drept devale peste dimb,
Și omul arată pe plan, cu mina,

— Porumbul lîngă rîu, să meargă
strună.

Să punem chiar o sută de pogoane;
Iar sfecla, pe tarlaua asta bură,
Că e pămîntul fără de găvane...

Și oamenii ce cultivau altădată
Ogoare-nguste ca niște ștergare,
Avea vād recolta lor bogată
In valuri mari de spice, ce o mare.

Se vād la munci cu toții laolaltă,
La semănat, la prașili la ploivit,
Se vād pornind pe umeri cu-o
unealtă,
Pe tot pămîntu-acesta întregit.

★

In primăvară, pe o zi senină
Eșiră toți la cîmp, cu alt curaj...

Și la aceeași oră, într-o mină,
Minerii coborau în abataj.

junconi, două vaci, o scroafă de prăsilă, trei porci, un cal și un minz.

Anii aceștia din urmă ne-au învățat să ne chibzuim tot mai bine munca. Ne-am învățat chiar să ne facem și planuri de viitor. Iată, noi am plănuit ca în anul ce vine să contractăm cei doi boi, un porc, 15 ari cu mentă, cîte 100 litri lapte în fiecare lună și încă un lucru important: să intrăm în asociația pentru cultivarea sfecele de zahăr.

Povestea asta a noastră v-am spus-o, dragi țărani muncitori, pentru că este o poveste adevărată. Și ceea ce am cîștigat noi, au cîștigat aproape toți consătenii noștri romîni, sași și unguri înfrățiți.

Ioan și Eugenia Badiu
din comuna Feldioara,
regiunea Stalin

Sub soarele REPUBLICII POPULARE ROMINE

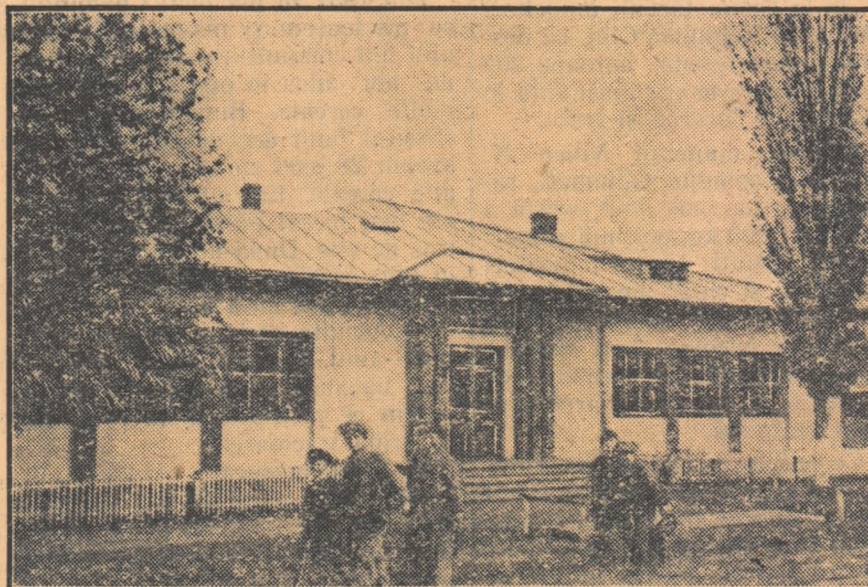
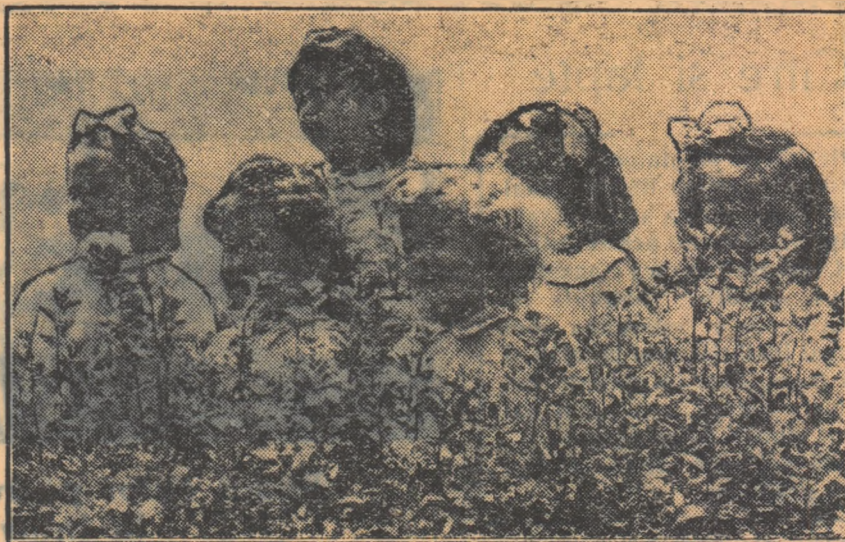
Acum, cind se implinesc 7 ani de la proclamarea Republicii Populare Romine, țaranii muncitori privesc cu mîndrie la realizările din satele lor. Alături de întregul popor, ei își iau angajamentul ca în anul ce vine să muncească mai mult și mai bine, pentru ca patria să devină și mai bogată și mai puternică.

Copiii de pe cuprinsul Republicii noastre dragi se bucură din plin de copilăria lor fericită (fotografia din dreapta sus).

Pornesc tractoarele să tragă brazde adînci pe pămînturile membrilor asociației de cultivare a bumbacului din comuna Tătaru, regiunea Galați (fotografia din stînga jos).

Școlarizarea este una dintre cele mai de seamă preocupări ale statului nostru democrat-popular.

In fotografie: Școala nouă de 7 ani din comuna Poenarii Burchi, din raionul Ploești (fotografia din dreapta jos).

Revoluția culturală petrecută în țara noastră, a scos la iveală talente viguroase din popor.

In fotografii: echipe de tineri romini și maghiari, dansînd cu prilejul concursurilor organizate pe întreaga țară.

Ca pui de moș copăi aveam, nu leagăn și ne-a fost traiul nostru trai flămînd, dar am iubit și-atunci pămîntu-ți reavăn și bir de singe-am dat pe-acei pămînt.

Tiritu-ne-au cu lanțuri la picioare pe drumurile tale-n lung și-n lat, dar nici în temnițele-ngrozitoare nu te-am trădat. Nici cînd nu te-am trădat.

Ci am încins, ne-nfricoșați, răscoale și-am mers cu pieptul către plumbi, cîntînd, cînd marile-armii imperiale în gropi de var ne-au pregătit mormînt.

Din cele-armii (ce țanțoș le-a fost flancul), nici un erou nu s-a-nălțat slăvit, — dar noi pe Horia, dar noi pe lancul, nemuritori eroi am zămislit.

PATRIEI

de AL. ANDRIȚOIU
laureat al Premiului de Stat

Căci țundra noastră de-a fost zdrențăroasă băteau sub țundră inimi de viteji, băteau cu tine, patrie frumoasă, cum bat și azi și cum vor bate-n veci.

Cînd au sosit oștirile-ncercate să slobozească-al tău pămînt robit, cîmpii și munți cu creste fulgerate, — mai mult, mai tinerește, le-am iubit.

Ți-am sărutat cu buze arse vatra și-am înfruntat fasciștii ce-i haini pînă pe șuba de omăt din Tatra, pînă-ntr-al pusteii miez din Debrețin.

Și cînd fasciștilor le-am dat răsplata, ne-am reîntors pe-al tău pămînt bogat,

schimbînd cu plugul arma, iar granata cu-al minelor ciocan neastîmpărat.

Pe urma plumbilor crescură grîne, peste molozuri case-am înălțat, ni-i casa casă, pîinea ni-este pîinea și traiul ni-este trai cu-adevărat.

Intinerește-a ta străbună vatră și-n orice clipă munca e în toi. Cum cresc orașe piatră peste piatră Partidu-și crește-n viață oameni noi.

Partidu-ți este, Patrie, viață, în măreția simplității lui. Partidu-ți este suflul, dimineața și ți-e lumina viitorului.

Intinerește, crește mindră floare, și-ți împlinește mult visatul vis! Din șantierele-ți biruitoare, întinde brațul spre socialism!

Un an însemnat

Infăptuirile din acest an din colhozul „Bogdan Hmelnițki” din regiunea Lvov, R.S.S. Ucraineană, se deosebesc, cum se spune aici, ca cerul de pământ, ca ziua de noapte, de infăptuirile din anii trecuți.

— Veniturile colhozului nostru — spune contabilul colhozului — au crescut de peste trei ori față de anul trecut și tot atât au crescut investițiile de capital și fondul indivizibil.

Dezvoltarea colhozului „Bogdan Hmelnițki” este strins legată de numele comunistului Alexei Grigorievici Iakovenko.

Când, în luna februarie a acestui an, Alexei Grigorievici Iakovenko a venit în satul Toporov, unde se află centrul colhozului „Bogdan Hmelnițki” și a fost ales președinte, a văzut că din cele 3.228 hectare de pământ cîte stăpînește colhozul, numai 1.200 hectare erau folosite pentru arătură, restul fiind terenuri mlaștinoase și nisipoase. Din această pricină starea economică era slabă.

Alt om și-ar fi pierdut poate curajul în această situație. Dar comunistul Iakovenko știa bine că el a venit în sat la chemarea partidului și că are datoria să îndreptățească înalta încredere a oamenilor care și-au încredințat soarta în mâinile lui. Și Iakovenko a început...

Așa, de pildă, el l-a numit responsabil a fermelor de vite pe Feodor Prokofievici Petrinkov. Insușeșit de încrederea care i s-a dat, acesta s-a apucat cu ener-

gie de lucru. Față de anul trecut, producția de lupte de fiecare vacă a crescut cu 352 litri. A crescut și șeptelul de vite: 457 capete de vite cornute mari în anul 1954 față de 337 capete în anul 1953.

În acest an anul a dat aici o recoltă de 420 kg. fibră și 365 kg. semințe la hectar. Veniturile din cultura inului au crescut de la 390.000 ruble în anul 1953 la 1.600.000 ruble în acest an, adică de peste patru ori.

Rezultatele previzorii a acestui an agricol arată că colhozul „Bogdan Hmelnițki” a făcut un mare pas înainte. Veniturile colhozului se ridică în acest an la 2 milioane ruble.

L. PAVLENKO

În anul 1955 va înflori și mai mult colhozul nostru

Ce povestește Mihail Tereșenko, președintele colhozului „Hrușcirov” din ținutul Krasnoiarsk

Colhozul nostru se află așezat în partea de miazănoapte a ținutului Krasnoiarsk, la 20 km. de drumul Eniseiului. Noi avem o gospodărie cu multe ramuri de producție, în continuă dezvoltare. Față de anul trecut suprafața însămînțată în colhoz a crescut de la 3.238 ha. la 4.105 ha. datorită valorificării pământurilor virgine și înțelenite. Numărul de vite a sporit în răstimp de un an cu 1200 capete. S-a ridicat și productivitatea vitelor.

Statul Sovietic a înzestrat din belșug S.M.T. Subhuzinskaia, care deservește colhozul nostru cu

tractoare puternice, combine și alte mașini agricole. La S.M.T. și în colhoz lucrează numeroși specialiști agricoli. Toate acestea ne-au îngăduit să sporim recoltele la hectar la culturile de cereale, cartofi, legume, culturi de însilozare și ierburi. În anul 1954 am obținut o recoltă de 2.000-2.500 kg. de grîne la hectar. Au sporit o dată și jumătate recoltele la hectar la cartofi, legume și culturi de însilozare. În aceeași vreme a crescut de mai bine de două ori venitul colhozului, ridicîndu-se în acest an la 2.300.000 ruble.

Colhozul nostru a livrat

statului o mare cantitate de produse și le-a asigurat colhoznicilor toate cele de trebuință. Familia colhoznicului Piotr Kiseliiov, compusă din trei oameni buni de muncă, a primit 12.900 kg. de grîne și 12.648 ruble.

Anul 1955 va fi anul unei noi înfloriri a colhozului nostru. Noi plănuim să dobîndim în anul viitor o recoltă de cereale de 3.000 kg. la hectar, cîte 30.000 kg. de cartofi la hectar și să sporim o dată și jumătate recolta de legume și culturi de însilozare. Acest plan a și început să prindă viață. Din toamnă s-au executat arăturile adînci pentru culturile de primăvară, iar acum lucrăm la reținerea zăpezii pe ogoare și la scoaterea pe cîmp a îngrășămintelor locale. Am pregătit semințe de soi. În primăvară vom valorifica încă 1.000 ha de pământuri înțelenite.

Planul pentru anul viitor prevede construirea a 20 de case de locuit pentru colhoznici, un garaj pentru automobile, o casă de cultură, o creșă și sere pentru cultura legumelor.

Dezvoltarea continuă a gospodăriei obștești va duce la ridicarea veniturilor colhozului pînă la 5 milioane ruble pe an. Aceasta înseamnă că vor spori și veniturile colhoznicilor, va crește și mai mult bunăstarea lor.

Țările lagărului iubitor de pace vor ști să-și asigure securitatea

Oamenii sovietici își spun răspicat cuvîntul lor în legătură cu Declarația adoptată de Conferința de la Moscova a țărilor europene.

„Oamenii muncii din colhozul „Stalin” din satul Skomorohi, raionul Sokal, regiunea Lvov, — declară președintele colhozului, Uliana Baștik, Erou al Muncii Socialiste, au urmărit cu o deosebită atenție lucrările Conferinței de la Moscova a țărilor europene.

Oamenii sovietici nu vor îngădui niciodată ca singerosul militarism german să se ridice din nou! Toc-

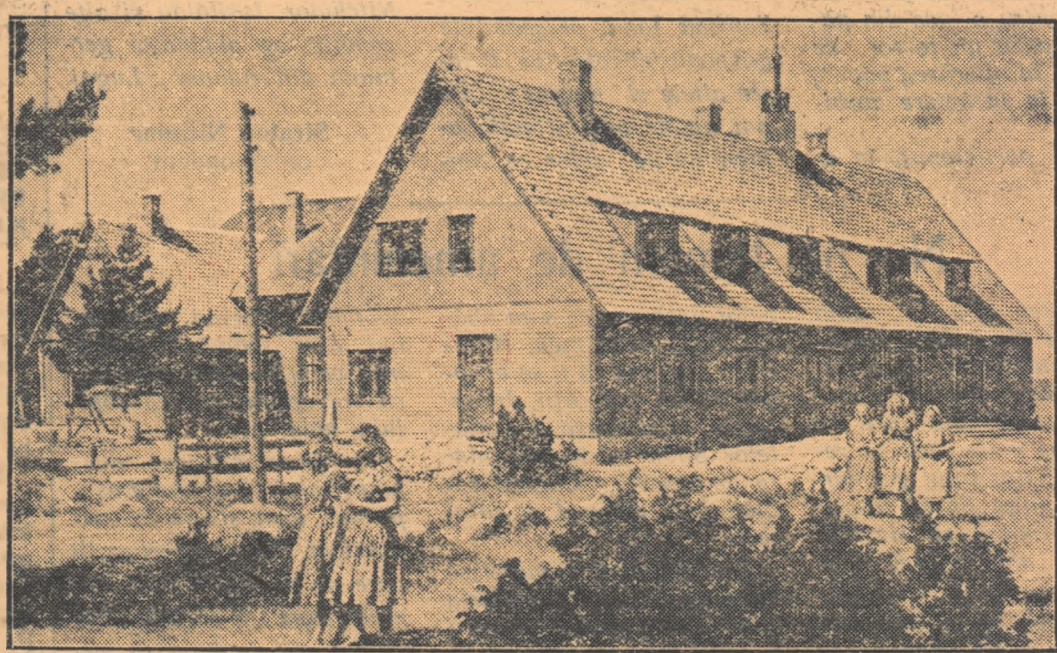
mai de aceea sprijinim din toată inima măsurile elaborate la Conferința de la Moscova. Declarația adoptată la Conferința de la Moscova avertizează cercurile agresive din America, Anglia și Franța că țările lagărului iubitor de pace vor ști să-și asigure securitatea! Declarația insușește pe toți oamenii cinștiți din lume în lupta lor pentru pace și securitate, împotriva ațîțătorilor la un nou război.

Colhoznicii din artelul nostru agricol au muncit din răspuțeri pentru a-și reface satul natal. Fiecare zi din viața noastră o închi-

năm muncii pașnice, îndepîrînd sarcinilor trasate de partid și guvern. Toți colhoznicii muncesc strins uniți pentru o viață și mai bună, și mai îmbelșugată.

Poporul sovietic construiește o viață pașnică. Dar să știe imperialiștii că oamenii sovietici, umăr la umăr cu celelalte popoare iubitoare de pace, vor ști să dea o ripostă zdrobitoare oricăror încercări de a dezlănțui un nou război.

Popoarele țărilor iubitoare de libertate nu vor permite să fie înfăptuite planurile criminale ale ațîțătorilor la război”.

Frumoase veșminte au colhoznicii din regiunea Transcarpatică! Ei sînt vestiți orin pitorescul costumelor naționale. Dar și mai vestiți sînt pentru hărnicia lor. În fotografia din stînga: Vasili Novoseliuc, responsabilul fermei de oi a colhozului „Barkaniuk” din regiunea Transcarpatică (R.S.S. Ucrainiană) care a obținut rezultate deosebite în munca sa.

An de an se dezvoltă tot mai mult gospodăria obștească a colhozului de pescari „Niukogude partizan” din R.S.S. Estoniană și odată cu aceasta cresc mereu veniturile colhozului. Aici se fac numeroase construcții de gospodărie și culturale. În curînd va fi gata casa culturală, cu o sală cu 250 locuri și cu camere pentru activitatea diferitelor cercuri.

În fotografia din dreapta: Casa culturală din colhozul „Niukogude partizan”.

Vom ști să ne apărăm liniștea și fericirea căminelor noastre

Eram flăcău voinic în 1941. Hitleriștii m-au dus pe front întreg. Am fost rănit. Ai mei mă așteptau în sat. În anul 1944 m-am întors acasă fără un picior. Multă durere a fost în casă când m-au văzut. Zile întregi a plîns mama.

Nu mult după aceea, într-o zi de sfîrșit de vară, eram cu toții acasă, mama, tata și eu. Liniștea amiezii a fost sfîșiată de un uruit de motoare. Avioane negre nemțești au brăzdat cerul satului meu. Au trîntit bombe. Trei bombe au căzut pe noi, pe casa noastră bătrîneasă. Bătrînii mei părinți au pierit odată cu casa. Schijele mi-au retezat brațul stîng. Durerea nu mă îneca numai pe mine, ci pe mulți alți săteni. Multe case și mulți oameni din sat n-au mai rămas în viață după acest bombardament barbar. Satul nostru nu era un obiec-

tiv militar, era un sat liniștit. Și totuși militaristi germani l-au bombardat. Alte bombardamente au urmat primului. Mulți au rămas pe drumuri atunci. Vecinii, după aceea, căutînd prin dărîmăturile casei să salveze ceva din avutul nostru, au mai găsit doar ceasul de masă și o oală de luci. Astea sînt singurele obiecte ce-au mai rămas din toată gospodăria noastră. Le păstrează și acum. Ele îmi aduc aminte de părinții ce i-am pierdut, de durerea ce-au lăsat-o în sat armatele hitleriste. Iată ce a însemnat pentru mine și pentru satul meu al doilea război mondial.

Acum doi ani, împreună cu soția mea mi-am ridicat din nou casa. Am și o fetiță. Eu și familia mea ducem o viață liberă.

Dar astăzi militaristi germani împinși de cercurile imperialiste americane, engleze și franceze își zăn-

găne iar armele. Urlă lupii de la Bonn. Dar mai puternic decît acest urlet de moarte răsună glasul vieții, glasul păcii. Milioane de oameni cinstiți își spun răsplată cuvîntul împotriva reînvierii militarismului german, împotriva ratificării acordurilor de la Paris. În acest glas al păcii răsună și glasul meu și hotărîrea mea. Sînt de acord întru totul cu măsurile cuprinse în Declarația Conferinței de la Moscova privind asigurarea păcii și securității în Europa.

Dacă așiftătorii la un nou război vor încerca să ne tulbure liniștea și fericirea căminelor noastre, vom ști să ne apărăm cuceririle noastre, viața noastră de azi, vom ști să le răspundem așa cum trebuie!

Neacșu Grigore
țănan muncitor din comuna
Pantelimon, regiunea
București

Adunări în satele cu populație germană din raionul Lugoj

In scurt timp sala căminului cultural din Bacova devenise necăpătoare. Se aflau aici țărani muncitori, întovărășiți, colectivisti, învățători. Cu multă atenție au ascultat cei prezenți pe directorul școlii elementare germane Klein Ion. Vorbitorul a subliniat că Declarația adoptată de statele europene participante la Conferința de la Moscova, apără interesele popoarelor și condamnă remilitarizarea Germaniei apusene și atragea ei în grupuri războinice. „Trebuie să luptăm activ pentru izbînda păcii, să nu preocupăm nici un efort pentru a face din patria noastră un factor de nădejde în apărarea păcii”, a spus în încheiere vorbitorul.

Mulți participanți la a-

dunare au ținut să-și spună și ei cuvîntul. Între altele învățătoarea Varga Tecla a spus: „În primul război mondial am pierdut bunicii în cel de-al doilea război soțul, fratele și cumnatul. Cum de se mai găsesc oameni care să abată nenorocirea asupra noastră și a copiilor noștri? Nu! Noi sîntem împotriva planurilor pe care le urzesc cercurile imperialiste din apus de a reface militarismul german. Noi știm că aceasta este și dorința populației din Germania, care vrea să trăiască în pace într-o țară unită și democrată”.

S-a ridicat apoi la cuvînt Zierhud Ioan, președintele gospodăriei colective. Printre altele el a spus: „Pe noi nu ne pot intimida amenințările celor ce zăn-

gănesc armele. Noi, populația de naționalitate germană din R.P.R. ca și întreg poporul român ne bucurăm de libertate și vrem să trăim în pace. Iar cei care vor îndrăzni să ne atace să știe că se vor căi amarnic. Lagărul păcii are forțe de nemăsurat pentru a le da o ripostă hotărîtă și zdrobitoare”.

În moțiunea adoptată în cadrul adunării, populația germană din Bacova s-a angajat să lupte din răzputeri pentru a apăra cauza păcii.

Asemenea adunări au mai avut loc la Darova, Nițhidor, Iosifălău și alte comune cu populație germană din raionul Lugoj.

Straton Nicanor
corespondent

Nu ne temem de amenințări

Mereu aflu la radio și din ziare despre umezirea imperiaștilor din apus în frunte cu cei americani, care încearcă pe toate căile să reînvie militarismul german să dea mină liberă fasciștilor germani, să dezlănțuie un nou măcel în omenire.

Eu urăsc pe așiftătorii de războaie și mă împotrivesc planurilor lor drăcești. Cine n-a suferit de pe urma celui de-al doilea război mondial, cînd hitleriștii ne cotropiseră țara, cînd prin satele și orașele noastre răpăia cizma militaristă germană? Nu se află familie de oameni care să nu fi pierdut pe cineva în război. Nu pot uita bizlitul avioanelor și trăznetul bom-

belor germane ce s-au abătut peste satul meu. Hitleriștii simțeau că li se apropie ceasul judecării. Înaintarea victorioasă a Armatei Sovietice îi ispășimînța de moarte. Ostașii sovietici au eliberat și satul meu.

Sînt liber azi și muncesc cu dragoste în gospodăria colectivă. Cu rodul muncii noastre ne-am înfrumusețat viața. Eu mi-am construit casă nouă, mi-am întemeiat familie și am și un copil. Mi-e dragă viața. De aceea mă alătur, cu toată inima Declarației Conferinței de la Moscova. Sînt hotărît ca împreună cu tovarășii mei de lucru să muncesc cu toată puterea pentru a sporii recoltele, pentru a dezvolta sectorul

zootehnic. Făcînd aceasta, îmi dau seama că patria mea va fi și mai puternică, că voi apăra liniștea copilului meu.

Iar de-or îndrăzni dușmani haini să se abată asupra-ne, vom ști să le răspundem. Noi, colectivisti care ne pricepem să mînuim sapa și secera, vom ști tot atît de bine să mînuim și arma. Nu ne temem de amenințări. Alături de noi sînt 900 milioane de oameni, strîns uniți în lagărul păcii. Aceasta trebuie să știe domni ce poftesc să ne tulbure viața noastră pașnică!

Scarlat I. Nicolae
membru în g.a.c.
„23 August” satul
Broșteni, raionul Găești

În casa lui Simion Cîrlan

Vasilina intră în chiler și alese din buțoi o varză cu foi mari pentru sarmale. Rîndui apoi mai bine carnea de porc pusă la saramură. N-a fost ușor să-l facă de 130 kg. dar acum are carne și grăsime pînă la iarna care vine, așa cum a avut și de anul trecut pînă acum. Gospodăria grea, și dacă Simion al ei nu s-ar îngriji de toate din vreme, n-ar avea așa casă îndestulată. Ajunsă cu gîndul la bărbatu-său, femeia zîmbi bucuroasă. Cum să nu fie mîndră de el, dacă a fost între cei trei din Mahmudia căroră li s-a bătut la poartă tăblișă roșie, cu cuvintele: „Fruntaș la colectări și însămintări”. Femeia uită că bună parte din cîntea ce i se făcuse lui Simion Cîrlan se datoră și hărniciei ei. Femeia mai așeză cite ceva în chilerul doitoră de provizii și intră în casă să atîțe focul, cînd auzi pași în ogradă. Ii cunoștea dintr-o mie. Era bărbatu-său. Se înapciase de la Avrușca lemnarul, unde-și aranjase niște geamuri. Omul începu să țeze geamurile duble, povestind între timp nevestii despre vecina care-i ceruse să-i vîndă o vadră de vin. Din petecul lui de vie Cîrlan scosese destul vin, dar de vîndut nu se îndură să vîndă. Are sumedenie de oaspeți de Anul Nou și-i vine și vîru-său, Nicolae, locotenent de la oraș. Așa, cu imprumut, le-o da el vecinilor citeva kilograme.

— Dar unde-i Eugenia? întrebă tatăl despre fata lor cea mai mare.

— E-mbufnată S-a dus ieri la croitoreasă, doar doar le-o mai face rochiile de Anul Nou — răspuse mama rîzînd.

Cu mina pe giurgiuvea, Simion Cîrlan aruncă o privire mulțumită prin ge-

mul care-i înfățișa savanul cu cele 8 oi țigări, grajdul în care rumegau liniștiți cei 3 cai, vaca. Îndată intră și Eugenia, care-i dădu „Scînteia”. Tatăl despătură ziarul. Fără vrere legă slovele ce arătau primejdia războiului vînturată iar de dușmanii oamenilor, de gospodăria sa frumoasă, încropită cu atîta greutate, de viața sa tîhnită, de satul său așezat în părțile acestea ale Tulcei. E limpede. A pune pe picioare militarismul german, așa cum plînuiesc cercurile cîrmuitoare din apus, îndeosebi cele americane, însemnează a pregăti războiul. Și prin mînte îi trec toate cite a avut el de îndurat de pe urma ocupației hitleriste în războiul trecut.

— Ce-i omule, ce te-ncrunți? spuse femeia îngrijorată, zărînd pe chipul bărbatului cîta aceea dintre sprîncene, pe care e drept, destul de rar o zărise de cînd s-au luat ei. Omul se așeză pe lăicer și începu a cîti. Și cu cît se apropia de sfîrșitul articolului, cu atît șanțul de pe frunte se adîncea, cu atît glasul său era mai întărit. „Nebuniș trebuie să fie legați și nu lăsați să dea foc lumii iar” gîndi el. Cum să nu fie alături de punctele ce le cuprîneau Declarația Conferinței de la Moscova? Aci se arată drumul spre liniște și pace în Europa, măsurile pe care urmează să le ia statele iubitoare de pace din Europa dacă acordurile de la Paris vor fi ratificate. Și nu se poate ca pacea să nu biruie pînă la urmă. Nebunii care umblă să verse riuri de sînge sînt o mină de ticăloși, pe cită vreme noi, care sîntem de partea păcii, sîntem mulți ca nisipul și ca iarba și pregătiți ca niciodată pînă acum să le dăm o lecție de să le treacă pofta de război pe veci.

CARNET EXTERN

DECERNAREA PREMIILOR INTERNAȚIONALE STALIN

În ziua celei de a 75-a aniversări a marelui luptător pentru pace, I. V. Stalin, o seamă de personalități au primit înaltul titlu de laureat al Premiului Internațional Stalin.

Printre vajnicii apărători ai păcii care au primit înalta distincție se află oameni de seamă avînd păreri politice și religioase diferite. Astfel sînt Denis Priit, fruntaș de seamă al vieții publice din Anglia; Alain Le Léap, reprezentant de vază al mișcării muncitorești din Franța; Takin Klodo Hmaing, activist pe tărîm social din Birmania; Berthold Becht, poet și dramaturg german și alți luptători activi care își închină toate forțele lor apărării păcii.

INDIA

În cadrul discuțiilor în problemele economice care

au avut loc în Camera inferioară a parlamentului indian, primul ministru, Nehru, a prezentat un amendament la actuala constituție a Indiei. Potrivit acestui amendament, guvernul este îndreptățit să naționalizeze și să controleze o serie de întreprinderi industriale și agricole.

R. D. VIETNAM

La 22 decembrie, poporul vietnamez a sărbătorit cea de a 10-a aniversare a creării Armatei Populare Vietnameze.

Cu acest prilej, președintele Republicii Democratice Vietnam, Ho Și Mîn, a felicitat pe soldații și ofițerii Armatei Populare Vietnameze „care au manifestat o hotărîre fermă și și-au îndeplinit sarcinile glorioase în lupta de rezistență care a durat 8—9 ani și care a transformat micile detașamente de partizani într-o armată modernă”.

Poporul francez se opune cu hotărîre reinarmării Germaniei apusene

Privirile opiniei publice mondiale sînt ațintite în aceste zile spre Franța. Cu un viu interes urmăresc popoarele Europei și lumii desbaterile din Adunarea Națională Franceză în legătură cu ratificarea acordurilor de la Paris. Lupta aprigă pe care o desfășoară masele populare din Franța împotriva reinarmării Germaniei apusene este privită cu simpatie, aprobată și susținută de popoarele Europei.

La numai un răstimp de patru luni cercurile cirmuitoare ale Franței, strins legate de cercurile războinice americane și engleze și impinse de acestea, pun poporul francez în fața unei grave primejdii. Acordurile de la Paris încheiate de actualul guvern al Franței condus de Mendès France, împreună cu alte guverne a unor țări apusene, statornicesc reinvierea militarismului german în Germania apuseană. Potrivit acestor acorduri urmează ca Germania apuseană să aibă o armată la început de 12 divizii (peste 500.000 soldați), înzestrată cu material din cel mai modern de luptă, printre care și arma atomică. Așa dar guvernul de azi al Franței consimț cu bună știință la reinvierea militarismului german, vechi și înrăit dușman al poporului francez.

Putea oare poporul francez să primească cu seninătate o asemenea stare de lucruri care primejduiește de moarte interesele Franței? Trăiesc încă puternic în mintea și inima fiecărui francez groaznicele nenorociri ce s-au abătut asupra Franței în cursul a trei războaie puse la cale de militarismul german.

Poporul francez și-a dat seama de pericolul mare care-l amenință. Totodată a înțeles că există o altă cale de urmat în Europa — cale care ține seama de interesele popoarelor, de interesele Franței ca mare putere. Această cale este cea propusă de Uniunea Sovietică și are drept scop încheierea unui tratat de securitate colectivă europeană

și unificarea Germaniei într-un stat democratic și iubitor de pace.

Iată pentru ce întreg poporul francez s-a ridicat într-un singur glas cerind „Nu reinarmați Germania apuseană”. Cînd la 20 decembrie, în Adunarea Națională Franceză au început discuțiile legate de problema votării acordurilor de la Paris prezentate de Mendès France (adică a ratificării acestor acorduri), întreaga Franță s-a ridicat la luptă. Pe tot timpul cit au durat discuțiile, sute și sute de delegații au continuat să viziteze pe deputați pentru a le atrage atenția că poporul francez nu vrea să îngăduie sub nici o formă reinvierea militarismului german la granițele sale. În numeroase întreprinderi au avut loc greve de scurtă durată, iar în satele și orașele Franței mitinguri și adunări în semn de protest împotriva acordurilor de la Paris.

Toate încercările și manevrele lui Mendès France de a înșela opinia publică și de a determina majoritatea deputaților francezi să voteze pentru ratificarea acordurilor de la Paris, nu și-au atins ținta. La 24 decembrie, prin votul său, Adunarea Națională Franceză a respins articolul I al acordurilor de la Paris, care privea înarmarea Germaniei apusene.

În fața serioasei înfrîngerii suferite, Mendès France a pus la cale alte mașinațiuni pentru a smulge parlamentului francez votul de încredere și aprobarea articolului I al acordurilor de la Paris. Într-ajutor i-au sărit zierele reacționare și guvernele Angliei și S.U.A., care fac presiuni și amenință Franța pentru a determina Adunarea Națională Franceză să ratifice primul articol al acordurilor de la Paris. Așa se face că la 27 decembrie, în Adunarea Națională Franceză au început din nou discuțiile. Dar oricare ar fi rezultatul votului în această problemă, faptele dovedesc că susținătorii înarmării Germaniei apusene nu se pot bizui pe un spri-

jin cit de cit în Franța. Poporul francez și-a spus cu tărie cuvîntul, arătînd că se opune hotărîri reinarmării Germaniei apusene. Prin votul din 24 decembrie al Adunării Naționale Franceze s-a dovedit că acordurile de la Paris pot fi impuse Franței numai din afară împotriva voinței hotărîte a poporului francez.

Popoarele iubitoare de pace, printre care și poporul nostru, urmăresc cu atenție frămîntările care au loc în Franța. Oamenii muncii din țara noastră își dau seama că oricare ar fi rezultatul votului din Adunarea Națională Franceză, ei au datoria de a fi mereu cu vigilența sporită.

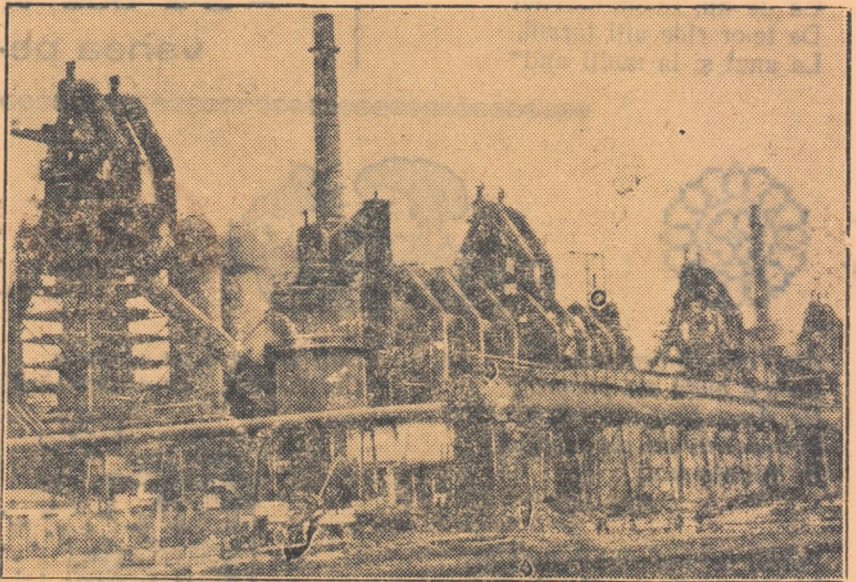
Forța de neînving a lagărului păcii și socialismului — cuprinzînd

900 milioane oameni — dă încredere nemărginită poporului nostru. Uniunea Sovietică este astăzi mai puternică, crește neîncetat puterea marelui Chinei Populare, se întăresc pe zi ce trece țările democratice. Așa cum dovedesc evenimentele din Franța, în lume este astăzi o largă mișcare a maselor largi populare care se opune planurilor războinice ale cercurilor imperialiste apusene.

Și dacă totuși ațîțitori la război nu se vor potoli și infierbîtați de setea de sînge vor perni un nou război, ei vor primi o lovitură nimicitoare. Așa cum o dovedește Declarația Conferinței de la Moscova, țările europene iubitoare de pace sînt oricînd în stare să dea dușmanului o ripostă zărobitoare.

A. Vasilescu

Realizări din R. D. Germană

În anii regimului democrat-popular industria din R. D. Germană a luat un mare avînt. Astfel, în 1953 volumul total al producției industriale a depășit cu peste 160 la sută nivelul din 1950.

Fotografia reprezintă o parte din marele combinat siderurgic de la Ost, construit în ultimii ani cu ajutorul neprecupețit al Uniunii Sovietice.

FRANȚA ȘI ACORDURILE DE LA PARIS

Franța: — Cine-i acolo?
Militariștii germani: — „Colindătorii“...

Bancherul american mascat în Moș Gerilă:
— M-am hotărît ca de Anul Nou să-î duc Franței „jucării“

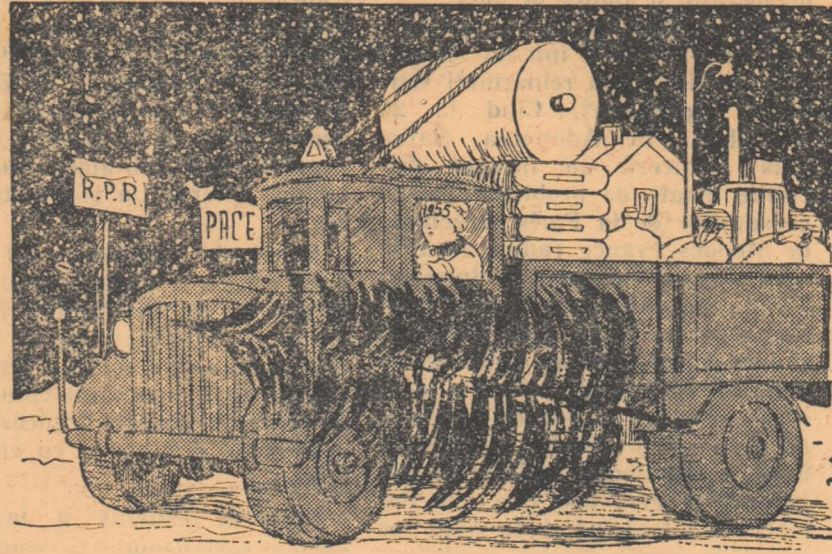

CU HAZ ȘI CU TÎLC

SORCOVA PENTRU UNELTELE NEÎNGRĂJITE

(S-o citească cei de la centrul de închiriat unelte agricole al cooperativei din comuna Naziru, raionul Brăila, și... care se mai simt cu... Albina pe căciulă).

De noroi și de gunoi,
Să vă spele zece ploii,
Și în anul ce-o să vină
Să vă scoată din rugină
Și sub șură să vă țină
Al de-n seama lui vă arc
Și-n curînd să vă repara
Ca în vară, primăvară,
Curățite, ascuțite,
Reparate și-ngrijite
Să fiți iarăși folosite.
Sorcova, vesela,
Strigați toate-n cor așa:
„Scoate-ne, nu zăbovi
Că de nu, te-om sorcovi
De te-or rîde alți țărani,
La anul și la mulți ani!”

1955 :

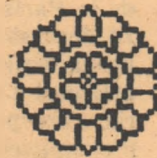
— S-a dus vremea cînd Anul Nou
venea pe-aici doar cu sacul.

PLUGUȘORUL SUPERȘTIȚIOSULUI LECUIT

Intr-o zi cu soare
Dau măi frățioare
Boii să-mi înjug
Ca să plec la plug.
Cînd să fac eu asta,
Mi-arată nevasta
Că unul din boi
E umflat în foi l
Atunci socotim
Și ne sfătuim
Cum să-l doftorim
Ca să-l lecuim.
De unde-a aflat
Ce mi s-a-ntîmplat
Rada, ghicitoarea,
E mare-ntrebarea,
Da-n aceeași zi
„Vrăjoaia” veni
Glont la mine-n casă
Și-mi zise mieroasă:
„Boala nu e great
Dă-l pe mîna mea
Că-i descîntă baba
Și-o să iasă treaba
Dacă-mi dai și mie
O găină vie”.
Eu atunci, în dat
Cinci găini i-am dat
Dar din descîntat
Boul... a crăpat!
La mai mînați măi, hăi, hăi!

Plugușorul Lui IULIE POZNAȘU

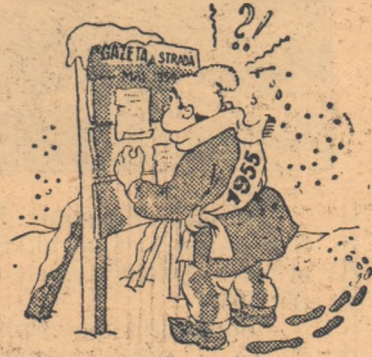

Aho, aho, încep urarea,
Ca s-o audă tot poporul.
De Anul Nou lăsați scrisoarea
Și-o porniți cu plugușorul
La mînați măi,
Hăi, hăi!

Pornii pe unde n-am umblat,
De colo-colo, la-ntîmplare.
Cînd fui la lablanița-n sat
(Raionul Almaș, cît se pare)
Orbecăii, călînd mahmur,
Prin întunericul din jur
Căci satul (cine-o fi de vină?)
N-avea un licăr de lumină.
Mi-am zis atunci cu mult necaz:
„Să știți c-aicea nu e gaz!”
M-a lămurit un trecător
„Avem în sat transformator,
Și sîrme, becuri și uzină,
Degeaba însă: nu-i lumină!”
Aho, aho, copii și frați
Dacă-i lăsați pe vinovați
Și stați cu mina-n sîn flăcăi.
Nu luminați degrabă, măi,
Hăi, hăi!

Abătîndu-te puțin
In spre Turnu-Severin
Nu poți să nu numerești
Și pe la Severinești.
Hei, aici vîzui, băiete
Că-n gazeta de perete

Sînt scrise niște chemări
Ce vorbesc... de-nsămîntărit!

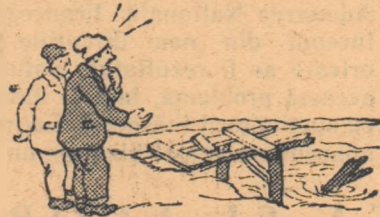

Deci crezare dacă-i da,
La ei Anul Nou... e-n ma! l
Ați rămas codași, flăcăi,
La s-o mai schimbați, hăi, hăi!

La Cornești cînd fu să viu,
In raionul Tîrgu-Jiu,
Ce crezi frate că vîzui?
Un chiabur, numit Cușu
Sta ca mortu-n păpușoi!
Vă spun, ca să știți și voi
Cum că numai el din sat
N-a dat cota către stat
Vrea să scape pe-orice tîi,
La să nu-l lăsați, flăcăi!
Hăi, hăi!

Drăgușenii-s jos in vale,
De la lași puțină cale,
Iar pe-alături, frățioare,

Trece-o apă curgătoare
Lingă apă vin și eu
Hop! Cu plugușorul meu.
Ce e drept nu e păcat.
Apa-i bună la spălat,
La gătit și la băut
(Asta-i lucru cunoscut)
Inșă pacoste e, zău,
Apa asta-n drumul tău!
Se-ntreba pe mal norodul:
„Podul, frate; unde-i podul?”

Ne răspunse un băiat:
„Nu-i aicea, e... la sfat”.
„Cum? Nu-i peste riu bîdie?”
„Ași! Nici gînd! E... pe hîrtiel
De doi ani vor să-l repara.
Pin-atuncea stă-n ...dosure!”
Neputînd s-ajung in sat
Eu aici n-am mai urat.
Dar la anul ce-o să vie
De vreți podul ca să fie
Cît mai iute reparat
Nu-l lăsați pe vinovat!
Nu-l slăbiți de loc, flăcăi,
Criticați-l aspru măi!
Hăi, hăi!

După ce-a murit
Boul „lecut”
De cea doftoroaie
Mi-a pierit și-o oaie,
Și vaca de soi,
Și porcii-amîndoi,
Căci cu baba Rada
Imi goleam ograda.
Ia veniți măi frați
Și mă ascultați!
Azi vedeți și voi
Plugul meu cu boi,
Plug cu boi vînjoși,
Grași și arătoși
Cu care-am plecat
Prin sat la urat.
Vreau măi frați să știți
Că-s boi îngrijiți
Nu cum imi spunea
„Doftoroaia” mea,
Ci cum m-a-nvățat
Și mi-a arătat
Un veterinar
Meșter cărturar.
De cînd baba, leaciu,
Le-am zvirlit la dracu
Imi crește-n ograda
O-ntreagă cireadă.
D-aia am plecat
Să urez prin sat
Cu plăvanii mei
Grași și rolofei;
Să mă vadă toți
Bătrîni și nepoți
Ca să nu mai creadă
In vreo baba Radă!
Ia mai mînați măi, hăi, hăi!

SORCOVA LUI MOȘ ARDEI (30)

(Desen de C Florian)

Moș Ardei, către fetița:
— Cheamă-i p-ăștia pîn-la mine
Să-i cinstesc cum se cuvine.

Codașii:
— Ce i-o fi trăznit prin cap?!
Fetița:
— Hei, are ceva-n dulap!

Codașii:
— Moș Ardei, iac-am venit!
Scoate ce ne-ai pregătit!

Moș Ardei:
— Să trăiți, să-mbătrîniți,
Dar să nu mai leneviți!